

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistallenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Liikanen, E. (2025) Kongressikuulumisia Firenzestä. Bioanalyttikko, 2025:3, s. 12-13.

KONGRESSIKUULUMISIA FIRENZESTÄ

Osallistuin toukokuussa 2025 IAC:n (International Academy of Cytology) sytologian kongressiin Italian Firenzessä. Samalla osallistuin myös Suomen edustajana EACC:n (European Advisory Committee of Cytotechnologist) kokoukseen. Kongressin pääaiheita olivat erilaisien näyttöiden malignit sytologiset löydökset, muuttuvat sytologiset luokitukset ja tekoäly sytologiassa.

The 22nd International Congress of Cytology International Academy of Cytology on perustettu 57 vuotta sitten. Tätä ICC:n kongressia järjestetään kolmen vuoden välein. Kongressin osallistujat ovat pääosin patologeja ympäri maailman, esitarkastajia osallistujista on pieni osa. Suomesta osallistujia oli vain muutama ja minä olin ilmeisesti ainoa esitarkastajataustainen osallistuja. Kongressipaikkana oli Fortezza da Basso, joka on linnoitus, joka on rakennettu 1500-luvulla muureihin, jotka ovat peräisin 1300-luvulta.

Kongressin avajaisissa jaettiin huomionosoituksia sytologian alalla aktiivisesti toimineille patologeille ja esitarkastajille. Yksi tunnustuksen saancista oli ystäväni milanolainen Enrica Bresola, johon olen tutustunut vuosia sitten sytologian kongressissa. Kongressi on jatkunut sessioihin eri näytetyyppien mukaisesti, mutta tarjolla oli myös erikoissessioita.

Keynote-esitelmät

Keynote-esitelmää pidettiin kolmena päivänä peräkkäin. Niiden aiheet oli hienosti rakennettu historiasta tulevaisuuteen. Ensimmäisen esitelmän aiheena oli 'The figurative arts and medical science during the renaissance', jonka piti Jeremy Boudreau Iso-Britanniasta. Hän kävi läpi lääketieteen historiaa taiteen, erityisesti kuvataiteen kautta. Hänellä oli esimerkkeinä useita taideteoksia, jotka ovat esillä Firenzessä. Siellähän on Uffizin taidemuseo, joka yksi maailman parhaista.

Toisen keynote-esitelmän piti saksalainen Volker Schneider. Hän kävi läpi IAC:n 57-vuotista historiaa. Sytologian kehityksessä tärkein alkusysäys on ollut Papanicolaou-väryäksen keksiminen ja ymmärrys siitä, että gynekologisen irtosolunäytteen soluissa voidaan mikroskooppisesti havaita muuntuneita soluja, jotka ovat merkki syövän esiasteesta. Sytologian historiassa on valitettavan vähälle huomiolle jäänyt romanialainen lääkäri Aurel Babes, jolla oli merkittävä rooli sytologian kehittämisessä jo ennen Papanicolaouta.

Kolmas keynote-luennostaja, australialainen Andrew Field tarkasteli esitelmässään WHO-luokituksen nykytilannetta ja tulevaisuutta. WHO-luokitus on erityisen ajankohtainen keuhkosytologiassa.

Esitarkastajien sessio ja koulutusessio

Esitarkastajilla oli oma sessio, jonka suunnittelusta oli vastannut EACC. Sen ensimmäisessä osassa esiteltiin useiden näytetyyppien sytologiaa case-tapausten avulla. Toisessa osassa aiheena oli mm. histologisten paksusuolinäytteiden esitarkastus. Hollantilainen Lia van Zuylen Manders kertoi, miten tämä toteutuu Hollannissa ja miten koulutus on toteutettu. On hyvin ainurlaatuista, että esitarkastajat tutkivat kudospäytteitä. Lia on EACC:n puheenjohtaja.

Donna Russel (University of Rochester) ja Michelle Smith (University of Wosconsin) kertoivat, miten Yhdysvalloissa hyödynnetään digitaalisia menetelmiä esitarkastajien koulutuksessa. He ovat onnistuneet kehittämään digitaalisia opetusmenetelmiä vuoroavusteiseksi, mikä tukee hyvin opiskelijoiden oppimista.

EACC:n kokous

Valitettavasti monista maista ei ollut edustajia kokouksessa. Tässä artikkelissa haluan tuoda esille merkittävimmän asian: EFCS (European Federation of Cytology Societies) on sertifioinut Portugalin Portossa viime vuonna aloitetun sytologian esitarkastuskoulutuksen. Koulutus kestää vuoden ja se on hyvä malli sytologian täydennyskoulutuksen järjestämisestä.

Arturo Martinin veistos *Le Collegiali* vuodelta 1927, joka on esillä nykytaiteen museossa Museo del Novecento Firenzessä. Se kuvaa hyvin yhteistyötä ja kollegiaalisuutta, jota tarvitaan kaikissa ammatillisissa yhteisöissä. KUVA: Eeva Liikanen.